

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XI. Somnium D. Monicæ de Augustini conuersione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

fectu reperiendæ veritatis. Hi cùm illius desiderio flagrantem Augustinum, ad eam perducturos sese reciperent, nihil minus vñquam præstitere. Similes nimirum circumforaneis medicis (huius temporis hæreticos obserua) qui magno verborum strepitu populum rudem alliciunt, & insolentia pharmacorum, aliquando mortem iis adferunt, quibus sanitatem magnificè pollicentur.

C A P V T X I.

*Somnium D. Monicæ de Augustini
conuersione.*

V E R V M id temporis eum latebat, ex Nulla ex-
tra Orthodoxam eamque Romanam tra Roma-
Ecclesiam nullum antidotum, nullum nam Eccle-
synchrisma, nullam salutem omnino, ve-
ritatemque reperiri. Quam vt apprehen-
deret, ex alto manum auxiliatricem Om-
nipotens extendit, precesque Monicæ ma-
tris tantas tamque assiduas frustrari non
est passus; eius inquam matris, quæ mor-
tem filij spiritalem haud dubie lugebat
grauius atque acerbius, quam solent reli-
quæ matres filiorum suorum mortem tem-
porariam deplorare. Videbat enim, scribit Lib. 3. Cō-
ipse, mortem meam ex fide & spiritu, quem fess. c. II.
ex te habebat; & exaudiisti eam Domine. Ex-

B 5   audi-

audiisti eam , nec despexit lacrymas eius ,
 cùm profluentes rigarent terram sub oculis
 eius, in omni loco orationis eius , & exaudiisti
 eam . Nam cùm antè filium tantopere auer-
 saretur , vt propter hæresim Manichæam
 nollet sub iisdem ædibus cum eo degere ,
 nedum congregandi vel conuesci ; mutatâ re-
 pentè in diuersum mente , penitus conui-
 ctum eius est amplexa . Vnde hoc , nisi per
 somnium istud , quo super filio diuinitus
 consolationem accepit ? Vidit enim sese
Somnium
D. Mones,
de Augu-
stini con-
uersione.

stantem in regulâ quadam ligneâ , venien-
 temque ad se iuuenem splendidum , hilare-
 rem , ac renidenti vultu , cùm ipsa mœrore
 nimio confecta staret . Qui cum rationem
 ab eâ quæsiisset mœstitiæ lacrymarumque
 quas solebat quotidie profundere (nimí-
 rum docendi , vt assolent cœlites , non di-
 scendi gratiâ) illiue Monica respondisset ,
 interitum filij se plangere : iussit illam ani-
 mi securam esse ; simulque monuit , vide-
 ret & attenderet , secum filium eodem loci
 consistere . Quod illa obseruans , vidit Au-
 gustinum iuxta se eadem in regulâ consta-

Eodem l. 3. re. Vnde hoc , (pergit ipse) nisi quia erant au-
 restuae ad cor eius ? qui sic curas unumquem-
 que nostrum , tamquam solum cures ; & sic
 omnes , tamquam singulos . Idipsum cum ad
 sese trahere vellet Augustinus , diceretque
 signi-

significari per narratum istud somnium, matrem in suam tractum iri sententiam; mox illa citra hæfitationem redarguit, inquiens, non sibi dictum esse, *Vbi ihe, ibi & tu; sed ubi tu, ibi & ille.* Cuius tam eximiae promissionis spe incensa, non destitit per nouem ferè deinceps annos, ingente planctu lacrymisque Deum interpellare: *Et intrabant (ait ille) in conspectum tuum Domine preces eius, & me tamen dimittebas adhuc volui & inuolui illâ caligine.*

C A P V T . X I .

*Monica roget Episcopum, ut Augustino fidem
Orthodoxam suadeat.*

His ut tenebris liberari posset, enixè Lib. I. Cō-
fess. c. 12. sollicita parens Episcopum quemdam SS. literarum valde peritum adiit, ab eoque magnis precibus efflagitauit, ut cum Augustino verbâ faceret, deuiantemque milere per errorum salebras, ad veritatis Catholicæ viam adducere dignaretur. Qui prudenter quidem abnuens pro tempore, respondit, eum adhuc indocilem, propterea quod nouitate heresis istius, animos inflatos haberet, quodque nonnullis questiunculis iam multos imperitos exagitasset, prout etiam eidem Episcopo Monica præsignificarat: sed, ilum, dixit, ibi ut sit, tute finito;

tantum-